

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: E. K., nar. X, bytem P.,

zastoupená opatrovníkem: Statutární město Plzeň, Úřad městského obvodu Plzeň 3, sady Pětatřicátníků 7, 9, 305 83 Plzeň,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále i MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 19.11.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2019 č. j. MPSV-2019/192916-914 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23.9.2019 č. j. MPSV-2019/192916-914 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 19.11.2019 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně zastoupená opatrovníkem jmenovaným na základě rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 28.2.2017 č.j. 99 P 251/2014-193 (kopie rozsudku byla připojena)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2019 č. j. MPSV-2019/192916-914, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP** či **úřad práce**) ze dne 23.4.2019 č.j. 36885/2019/PPA, kterým rozhodl žalobkyni snížit příspěvek na péči z 4.400 Kč na 880 Kč od května 2019.

2. V **žalobě** žalobkyně mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj stručně popsany zdravotní stav ve vztahu ke zvládání základních životních potřeb, když posudkový lékař nevzal v úvahu tu skutečnost, že její zdravotní stav se nezlepšil od minulé kontroly příspěvku na péči, spíše se zhoršil, tudíž rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhlášky č. 505/2006 Sb. Také bylo namítáno nezohlednění výsledku sociálního šetření, celkové výkonnosti, zdravotního stavu, komunikace, orientace a péče o osobní aktivity. Rovněž bylo poukázáno na rozdílnost posouzení základních životních potřeb, když žalobkyně dle posudkového lékaře OSSZ potřebuje pomoc v oblastech mobilita, tělesná hygiena a péče o domácnost, naproti tomu posudková komise MPSV vyhodnotila, že potřebuje pomoc v oblastech péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, přitom v předchozím rozhodnutí ÚP ze dne 22.1.2016 bylo přiznáno nezvládání mobility, orientace, komunikace, tělesné hygieny, osobních aktivit a péče o domácnost. Závěrem bylo požadováno zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2019 a uložit žalovanému, aby bylo znovu rozhodnuto.
3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 23.9.2019 č. j. MPSV-2019/192916-914** jakožto správního orgánu věcně příslušného podle § 28 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 23.4.2019 č.j. 36885/2019/PPA, kterým bylo rozhodnuto snížit žalobkyni příspěvek na péči z 4.400 Kč na 880 Kč od května 2019. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.9.2019 žalovaný popsal průběh řízení zahájený dne 3.1.2019 z moci úřední ÚP ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb. z důvodu konce platnosti lékařského posudku ke dni 31.12.2018. Okresní správa sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) vypracovala dne 20.3.2019 posudek o zdravotním stavu žalobkyně se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku je od 1.1.2019 trvale), neboť nezvládá celkem 3 základní životní potřeby: mobilita, tělesná hygiena a péče o domácnost. Na základě sociálního šetření, při kterém se posuzovala schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí, a posouzení stupně závislosti OSSZ rozhodl ÚP dne 23.4.2019 rozhodnutím č.j. 36885/2019/PPA snížit příspěvek na péči z 4.400 Kč na 880 Kč od května 2019 dle § 5, § 7 a v souladu s § 14 zákona; rozhodnutí bylo doručeno dne 24.4.2019.

Proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.4.2019 podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání s tím, že se její zdravotní stav nezlepšil, navíc trpí počínající demencí a proto nezvládá i další základní životní potřeby: orientaci, komunikaci a osobní aktivity.

Žalovaný jako odvolací správní orgán požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a

sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**), o posouzení stupně závislosti žalobkyně. PK MPSV posoudila zdravotní stav žalobkyně na svém jednání dne 11.9.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie a podle výroku a odůvodnění posudku nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, ale jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a tento stav existoval i k datu 1.1.2019; doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Také žalovaný citoval ustanovení § 7, § 8 odst. 2 a § 11 odst. 2 zákona, poukázal i na prováděcí předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. a její přílohu č. 1, v níž jsou vymezeny jednotlivé základní životní potřeby a jejich zvládání. Dále bylo uvedeno, že v posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že podle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobkyně zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, když dle doloženého psychiatrického vyšetření je správně orientovaná spolupráce je bazální, hůře chápavá, nálada je pokleslá až dysforická, ploch emotivita, má sklon k úzkostnému prožívání, pasivní, hypobulická, paranoidně nastavená, nedůvěřivá včetně rodiny, psychomotorické tempo je zpomalené, odpovědi k tématu, stručné, po latenci, myšlení chudé, ulpívavé, řeč lehce dysartrická, ale srozumitelná. Osobnost je premorbidně simplexní, je sociálně stažená; paměť je lehce insuficientní, MMSE skóre 25 bodů. Žalobkyně je omezená ve svéprávnosti pro manipulaci s penězi - nezvážené dluhy, zbytečné nákupy apod. Ve smyslové oblasti není doloženo funkční postižení, krevní tlak je v pásmu normotenze, nadváha. Pohyb je na horních končetinách v normě; na dolních končetinách je oboustranně gonartroza II. - III. stupně, dle ortopedické dokumentace jsou kolena s otokem, s drásoty, bez hydropsu, prováděny opakované obstríky; závažné funkční omezení v postižených kloubech není dokladováno. Dle dokumentace ošetřujícího lékaře je omezena hybnost v lumbosakrálním páteřním úseku; stoj je o širší basi, chůze mimo byt s oporou hůlky. Dle hodnocení OSSZ žalobkyně samostatně nezvládá tři základní životní potřeby: mobilita, tělesná hygiena, péče o domácnost. Naproti tomu PK MPSV neuznala nezvladatelnost základní životní potřeby mobilita, neboť není doloženo těžké funkční postižení až funkční ztráta na obou dolních končetinách ani těžké postižení páteře se závažnými parézami končetin, či ztuhnutím všech úseků na podkladě těžkého degenerativní postižení. Není taktéž doloženo interní onemocnění s globální kardiální či respirační insuficiencí. Dle sociálního šetření žalobkyně ujde 200 metrů s facilitátory. PK MPSV neuznala taktéž nezvladatelnost základní životní potřeby tělesná hygiena, neboť není doložena anatomická nebo funkční ztráta dominantní horní končetiny nebo podstatného omezení funkce obou horních končetin různé etiologie ani anatomická či funkční ztráta jedné nebo obou dolních končetin či jejich podstatné funkční omezení. Není prokázáno těžké postižení zrakových funkcí na úrovni praktické nebo úplné nevidomosti. Není dokladována dezorientace ani těžká porucha kognice (doložena jen lehká paměťová insuficience při MMSE skóre 25 bodů). Není doloženo těžké psychické postižení provázené ztrátou duševních kompetencí či s desintegrací psychických funkcí. PK MPSV hraničně uznala samostatnou nezvladatelnost základní životní potřeby péče o zdraví (lehký paměťový deficit - potřeba dohledu), osobní aktivity, péče o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

domácnost, celkem 3 základní životní potřeby. Pro samostatný výkon fyziologické potřeby, stravování, oblékání a obouvání, má posuzovaná zachovány předpoklady při plné orientaci, absenci těžké zrakové újmy, těžkého funkčního postižení až funkční ztráty na obou horních či dolních končetinách. Dle sociálního šetření jsou uvedené základní životní potřeby zvládány samostatně. Dle doloženého psychiatrického vyšetření, podle dokumentace ošetřujícího lékaře i podle sociálního šetření je žalobkyně plně orientovaná ve všech modalitách, komunikace je v přijatelném rozsahu zachována; PK MPSV je v souladu s provedeným sociálním šetřením.

Komise se také vyjádřila k namítané nezvladatelnosti základní životní potřeby komunikace a orientace s tím, že dle ošetřujícího lékaře je komplexně komunikace přiměřená a podle psychiatrického vyšetření je žalobkyně správně orientovaná základními kvalitami a je plně orientovaná dle ošetřujícího lékaře i dle sociálního šetření, tudíž nezvládání uvedených základních životních potřeb nebylo objektivizováno doloženým zdravotním stavem.

Závěrem žalovaný uvedl, že shromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, kdy z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 11.9.2019 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. **Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně soud zjistil, že dle posudku uvedené OSSZ ze dne 20.3.2019 žalobkyně, která nebyla přítomna jednání a není vůbec zřejmé, zda byla ona či její opatrovník písemně vyrozuměni o datu jednání, nezvládá i dle sociálního šetření mobilitu, tělesnou hygienu a péči o domácnost, proto bylo shledáno, že je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Dále je založen posudek PK MPSV ze dne 11.9.2019 výše citovaný a také i Informace ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 21.1.2019. Rovněž je založen i posudek uvedené OSSZ ze dne 6.1.2016, kdy bylo shledáno, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost, tj. celkem šest, tudíž byla shledána za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost) s datem vzniku 6.10.2015 s platností do 31.12.2019; založeny jsou i informace ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 12.11.2015. Porovnáním obsahu uvedených informací ze záznamu ze sociálního šetření není zřejmé, že by u žalobkyně od roku 2015 došlo ve zvládání základních životních potřeb k nějakému či dokonce výraznému zlepšení. Dále je založena i kopie znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ze dne 13.10.2013 vypracovaného znalkyní MUDr. X na základě usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 12.7.2013 v řízení o způsobilost žalobkyně k právním úkonům, z jehož závěru vyplývá, že u žalobkyně byla zjištěna organická depresivní porucha a počínající demence a tato porucha není jen přechodného rázu a je prognosticky nepříznivá; žalobkyně je schopna hospodařit s finanční částkou nepřesahující 500,-Kč týdně, ostatních právních úkonů není schopna; dále bylo uvedeno, že verbální kontakt je navoditelný, ale obtížně udržitelný po celou dobu vyšetření, odpovědi po latencích, kusé ale k tématu, myšlení celkově urovnané, obsahově chudé, bez kvalitativních poruch ve smyslu bludné produkce, paranoidně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

nepercipuje; kognitivní porucha se projevují poruchami paměti, soudnosti, logického uvažování, poruchou pozornosti (dle založeného Lékařského nálezu pro posouzení zdravotního stavu vypracovaného praktickou lékařkou MUDr. X dne 8.12.2015, k němuž byl citovaný znalecký posudek připojen, vyplývá, že dne 12.7.2013 byla žalobkyně zbavena způsobilosti k právním úkonům).

5. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 17.12.2019 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s. (zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**) jako nedůvodné a souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a zdůraznil, že má za to, že předmětné rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Také popsal celý průběh řízení před vydáním napadeného rozhodnutí ze dne 23.9.2019 a mimo jiné odkázal i na obsah posudku PK MPSV ze dne 11.9.2019 i jeho závěr, s nímž se ztotožnil, přičemž jeho značnou část citoval. Dále bylo uvedeno, že posudkový závěr PK MPSV pro účely odvolacího řízení ze dne 11.9.2019 jako stěžejní důkaz považoval za úplný, objektivní a přesvědčivý, když posudek byl zpracován v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopností se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetenci fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. *(Vyjádření žalovaného bylo soudem doručeno straně žalobkyně.)*
6. Soud dále zjistil, že **obsah správního spisu** zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 17.12.2019. Napadené rozhodnutí ze dne 23.9.2019 bylo opatrovníkovi žalobkyně doručeno dle doručky dne 23.9.2019.
7. Podáním ze dne 13.1.2020 opatrovník žalobkyně sdělil, že trvá na důvodech uvedených v žalobě a souhlasil s tím, aby soud rozhodl bez jednání.
8. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z **§ 75 odst. 1 s.ř.s.**, tedy v této věci k datu 23.9.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
9. Dle **§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud

rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

10. Podle **§ 3 správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
11. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 odst. 1-4 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen příspěvek) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. V § 8 odst. 2 zákona jsou stanoveny podmínky ohledně osob starších 18 let věku, a protože jeho znění bylo citováno i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud jej proto znovu necituje.
12. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
  - a) Mobilita.
  - b) Orientace.
  - c) Komunikace.
  - d) Stravování.
  - e) Oblékání a obouvání.
  - f) Tělesná hygiena.
  - g) Výkon fyziologické potřeby.
  - h) Péče o zdraví.
  - i) Osobní aktivity.
  - j) Péče o domácnost.
13. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 23.9.2019 neobsahuje dostatek důvodů, a to zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a soud tedy rozhodl rozsudkem bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
14. Napadené rozhodnutí žalovaného dle názoru soudu však není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, a to zejména s odstavcem 3, dle něhož v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
15. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i

správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.

16. Z posudku PK MPSV ze dne 11.9.2019 je zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem OSSZ či komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatelů s přihlédnutím k výsledku provedeného sociálního šetření sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z údajů žadatelem či pečující osobou sděleným. V této věci byla kromě žalobkyně sociálnímu šetření provedenému dne 21.1.2019 přítomna i pracovnice Úřadu městského obvodu Plzeň 3 (dále jen **ÚMO 3**) paní X (za opatrovníka žalobkyně), která je uvedena jako vyřizující osoba na odvolání ze dne 6.5.2019 proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.4.2019, v němž byly popsány skutečnosti vztahující se k nezvládání základních životních potřeb žalobkyně a to orientace, komunikace a osobních aktivit. V odvolání opatrovník žalobkyně namítal, že dle něho žalobkyně uvedené základní životní potřeby (orientace, komunikace a osobní aktivity) bez pomoci a dohledu nezvládne, přičemž ty byly v předchozím posudku (rozhodnutí ÚP ze dne 22.1.2016) uznány jako oblasti nezvládnuté, vzhledem k tomu, že zdravotní stav se nezlepšil, nastavená léčba psychiatrem je a bude trvalá; navíc vyjma psychiatrické diagnózy ještě trpí dle znaleckého posudku i počínající demencí, proto bylo požadováno nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Vzhledem k tomu, že jmenovaná pracovnice ÚMO 3 není osobně zainteresovaná v této věci, lze její vyjádření ohledně sebeobsluhy žalobkyně považovat za objektivní a nepochybně je v častějším styku s žalobkyní než ošetřující lékaři, tudíž je se situací lépe obeznámena.
17. Soud ještě podotýká, že v založeném Lékařském nálezu pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení vypracovaného praktickou lékařkou MUDr. X je mimo jiné uvedeno, že žalobkyně je při kontaktu s úřady nejistá, proto vítá opatrovnictví, jinak např. návštěvu lékaře zvládne sama bez opatrovnice, event. si vezme s sebou kamarádku, avšak současné bydliště žalobkyně v Domě s pečovatelskou službou a místo ordinace praktické lékařky se nachází na téže adrese –X, tudíž není pro žalobkyni problém uvedenou lékařku navštívit i bez doprovodu další osoby.
18. Posudek OSSZ ze dne 20.3.2019 a zejména PK MPSV ze dne 11.9.2019 v této věci nelze považovat za dostatečně vypovídající a úplný, jelikož i v posudku komise absentuje vyjádření k rozdílnosti hodnocení ohledně nezvládání základních životních potřeb žalobkyně uznaných OSSZ dle posudku ze dne 6.1.2016 (nezvládala 6 základních životních potřeb), kdy nebylo podáno odvolání proti rozhodnutí ÚP a tedy zdravotní stav žalobkyně PK MPSV tehdy neposuzovala. Z posudku OSSZ ani PK MPSV totiž není zjištělné, zda došlo u žalobkyně od roku 2016 ke zlepšení zdravotního stavu ve vztahu k sebeobsluze a na základě jakých rozhodných skutečností či se u posouzení na OSSZ v roce 2016 jednalo o posudkové nadhodnocení event. posudkový omyl. Komise, stejně jako posudkový lékař OSSZ, přitom měla kromě v posudku citovaných lékařských zpráv

k dispozici i posudkový spis vedený ohledně žalobkyně na OSSZ Plzeň-město, takže měla díky jeho obsahu i přehled o vývoji zdravotního stavu žalobkyně, jelikož obsahuje veškerá posouzení jejího zdravotního stavu kvůli dávce příspěvek na péči, při nichž se zdravotní stav posuzuje posudkovými lékaři či komisí.

19. Dle názoru soudu je pro objektivní posouzení třeba vyžádat doplnění posudku PK MPSV, aby se v něm komise vyjádřila zejména ohledně rozdílného posouzení zvládání základní životní potřeby mobility a tělesné hygieny (dle OSSZ nezvládá) a péče o zdraví a osobní aktivity (dle komise nezvládá), přičemž shoda je toliko v nezvládání péče o domácnost. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že i dle sociálního šetření žalobkyně využívá kompenzační pomůcky – dvě hole, což má nepochybně také vliv na schopnost sebeobsluhy. Dále je nezbytné doplnit posudek i o srozumitelné vyjádření ohledně základních životních potřeb uznaných jako nezvládnutelných žalobkyní v roce 2016 a s odstupem více jak 3 let uznaných jako zvládnutelných, přičemž z obsahu spisů předložených soudu žalovaným i OSSZ není zřejmé výrazné zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, přičemž je nepochybné, že s přibývajícím věkem se snižuje schopnost zvládání základních životních potřeb. Nelze ani konstatovat, že by se posudek komise vypořádal plně s námitkami strany žalobkyně uvedenými v odvolání proti rozhodnutí ÚP, když na straně 3 a 4 posudku je víceméně obecné zdůvodnění neuznání nezvládání předmětných základních životních potřeb, ale bez návaznosti na hodnocení z roku 2016. Např. ohledně komunikace se komise zaměřila toliko na řeč a nikoli její další složky.
20. Správní orgány ani soud nemají medicínské vzdělání, proto je pro jejich rozhodování stěžejním podkladem posudek posudkového lékaře OSSZ (pro ÚP) a v případě podání odvolání žadatele o příslušnou dávku příspěvek na péči v odvolacím řízení i posudek posudkové komise (pro žalovaného), přičemž i dle stávající judikatury Nejvyššího správního soudu takový posudek musí obsahovat takové náležitosti, aby odůvodnění posudkového závěru bylo přesvědčivé pro účastníka i správní orgán, tedy i pro soud v soudním řízení, přičemž z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit.
21. Stejně tak nelze přehlédnout, že i dle Instrukce náměstkyně pro řízení sekce pojistných systémů č. 15/2016 (dále jen **Instrukce**) se přijatelným standardem rozumí zvládání příslušné základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný, obvyklý a akceptovatelný, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby, přičemž obě podmínky (tj. kvalita a samostatnost) musí být splněny současně, podstatnou skutečností je naplnění účelu u konkrétní základní životní potřeby a přitom se přihlíží k tomu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Za stabilizaci zdravotního stavu nelze považovat dosažení „křehké“ stabilizace, zejména v případě geriatrických syndromů. Výsledek hodnocení jednotlivých základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti musí odrážet rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností posuzované osoby ve vztahu k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu (čl. 5 odst. 8, 9 a 10).
22. Předmětný posudek PK MPSV ze dne 11.9.2019 dle názoru soudu proto v testu objektivnosti, úplnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti plně neobstál, proto je nezbytné jej řádně doplnit a to i v takovém směru, aby byl srozumitelný i pro osoby nemající

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

medicínské vzdělání. Soudu je z úřední činnosti známo, že na posudkové komise je kladen příliš velký nárok ohledně počtu projednaných věcí měsíčně, avšak ani tento fakt nemůže jít na úkor žadatelů o dávku závislou na posouzení zdravotního stavu. Nikdy nebylo na škodu, když posudkový lékař či komise dotyčného žadatele navštívili v jeho bydlišti a tedy v prostředí, ve kterém se pohybuje, což má nepochybně také vliv na zvládání či nezvládání základních životních potřeb, avšak za současné situace toto není v možnostech posuzujících.

23. V naznačeném směru proto PK MPSV dostatečným způsobem doplní předmětný posudek a přitom bude postupovat ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb. a to zejména ve smyslu § 1 odst. 4 (v něm je mimo jiné stanoveno, že přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby) a § 2b) odkazujícího na Přílohu č. 1 této vyhlášky.
24. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí ze dne 23.9.2019 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaný tedy vyžádá doplnění posudku PK MPSV ze dne 11.9.2019 ve shora naznačeném směru (případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci komise pro doplnění posudku) a po jeho doplnění znovu ve věci rozhodne. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně nepožadovala přiznání náhrady nákladů řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 6. května 2020

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.